

6. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“/Pôstne obdobie

12.02.2024 Pondelok Pondelok 6. týždňa v Cezročnom období	17:30	Bartošovce (zdr., B. pož. pre rodiny Stanislava a Františka - č. 54) - <u>sv. omša za účasti detí a mladých!</u>
	17:30	Hertník (+Štefan - 5. výr. - č. 237) VÝP. DUCH. J.M.
13.02.2024 Utorok Utorok 6. týždňa v Cezročnom období	07:00	Bartošovce (zdr., B. pož. rodiny Jozefa a Valérie - č. 140)
	17:30	Hertník (+Alojz Polčín - 1. výr. - č. 154) VÝP. DUCH. J.M.
14.02.2024 Streda Popolcová streda <u>Prísný pôst /zdržiavanie sa mäsitého pokrmu a raz do dňa sa dosýta najest!//</u>	17:00	Bartošovce (+Ján, +Alžbeta, +Helena - č. 52) - <u>značenie popolom!</u>
	18:30	Hertník (+Helena, +František, +Rudolf - č. 263) - značenie popolom!
15.02.2024 Štvrtok Štvrtok po Popolcovej stredie <small>09:00 Lenartov - REKOLEKCIJE (vlastný umysel: E. Brázda - II./'24)</small>	07:30	Hertník (zdr., B. pomoc pri operácii - č. 289)
	17:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a dary D. Sv. pre rodíkov, deti a vnúčatá - č. 41) VÝP. DUCH. J.M.
16.02.2024 Piatok Piatok po Popolcovej stredie	<u>cca18:00</u>	17:30 KRÍŽOVÁ CESTA - po nej sv. omša! Bartošovce (+Renáta - č. 189) VÝP. DUCH. J.M.
	<u>cca18:00</u>	17:30 KRÍŽOVÁ CESTA - po nej sv. omša! Hertník (+Stanislav, +Jozef - č. 258) - <u>sv. omša za účasti detí a mladých!</u>
17.02.2024 Sobota Sobota po Popolcovej stredie - Spom. Siedmich svätých zakladateľov Rehole služobníkov P. Márie - večerné sv. omše sú z nedele!	07:00	Hertník (zdr., B. pož. a podčak. pre Daniela s rodinou - <u>35 rokov</u> - č. 55)
	08:00	Bartošovce (za veriacich - 1. pôstna neB - 18.2.'24)
18.02.2024 NEDEĽA 1. pôstna nedel'a, cyklus „B“	07:30	Hertník (zdr., B. pož. a pokoj za deti s rodinami - č. 14)
	09:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a podčak. pre Dávida Čecha - <u>30 rokov života</u> - č. 128)
	10:30	Hertník (+Helena Stachurová - č. 122) VÝP. DUCH. J.M.
		.....
		14:00 Krížová cesta Hertník - bez kňaza
		14:00 Krížová cesta Bartošovce - s kňazom

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

HerBartníček

11. február - Svetový deň chorých

Posolstvo Svätého Otca k 32. svetovému dňu chorých

Nie je dobre byť človeku samému. Liečiť chorých uzdravovaním vzťahov. To je názov posolstva Svätého Otca Františka k 32. svetovému dňu chorých, ktorý Cirkev slávi 11. februára, v deň liturgickej spomienky Lurdskej Panny Márie.

V posolstve, ktoré vyšlo v sobotu 13. januára, pápež zdôrazňuje, že „Boh, ktorý je láska, hned' na začiatku stvoril človeka pre spoločenstvo a vložil do jeho bytosti vzťahový rozmer.“

„Sme stvorení, aby sme žili spoločne, nie sami. A práve preto, že tento plán prežívania spoločenstva je tak hlboko vpísaný do ľudského srdca, nás skúsenosť opustenosť a samoty desí, je pre nás bolestná, dokonca neľudská. O to viac v čase, keď prežívame vlastnú krehkosť, neistotu a stratu bezpečia, ktoré sú často dôsledkom nástupu väčnej choroby,“ uvádzá. „S bolesťou“ pápež František spolučítí „s utrpením a osamôlostou tých, ktorí sa následkom vojny a jej tragickej dôsledkov ocitli bez podpory a pomoci: vojna je najstrašnejšia zo sociálnych chorôb a najvyššiu cenu za ňu platia tí najkrehkejší ľudia.“

„Bratia a sestry, prvá starostlivosť, ktorú v chorobe potrebujeme, je blízkosť plná súcitu a nehy. Preto starostlivosť o chorého znamená predovšetkým starostlivosť o jeho vzťahy, o všetky jeho vzťahy: s Bohom, s druhými – rodinou, priateľmi, zdravotníckymi pracovníkmi –, so stvorením, so sebou samým. Je to možné? Áno, je to možné, a my všetci sa máme snažiť o to, aby sa tak stalo. Pozrime sa na obraz milosrdného Samaritána (porov. Lk 10, 25 – 37), na jeho schopnosť spomaliť krok a stať sa blížnym, na jeho nehu, s ktorou tiší rany trpiaceho brata,“ prihovára sa v posolstve Svätý Otec.

„Vám, ktorí prežívate chorobu, či už prechodnú alebo chronickú, by som chcel povedať: nehanbrite sa za svoju túžbu po blízkosti a nehe! Neskrývajte ju a nikdy si nemyslite, že ste pre druhých príťažou. Stav choroby nás všetkých vyzýva, aby sme sa vymarnili z hektického tempa, v ktorom žijeme, a znova objavili seba samých,“ píše pápež František. (...) „V tomto čase epochálnej zmeny, ktorý prežívame, sme najmä my kresťania povolení osvojiť si Ježišov súcitný pohľad. Starajme sa o tých, ktorí trpia a sú osamelí, možno aj marginalizovaní a odvrhnutí.“

„Chorí, slabí a chudobní sa nachádzajú v srdci Cirkvi a musia byť aj v centre našej ľudskej pozornosti a pastoračnej starostlivosti. Nezabúdajme na to! A zverme sa Najsvätejšej Panne Márii, Uzdraveniu chorých, aby sa za nás prihovárala a pomáhala nám byť tvorcami blízkosti a bratských vzťahov,“ dodáva pápež František. (TK KBS)

FEBRUÁR 2024

Číslo 492

Pôst ako cesta nádeje (z katechézy pápeža Františka)

Popolcovou stredou vstupujeme do liturgického obdobia Pôstu. Predstavme si teraz Pôst ako cestu nádeje. V skutočnosti je táto perspektíva zrejmá, ak pomyslíme na to, že Veľký pôst bol v Cirkvi ustanovený ako čas prípravy na Veľkú noc, a teda všetok zmysel tohto obdobia štyridsiatich dní preberá svetlo veľkonočného tajomstva, ku ktorému je nasmerované.

Môžeme si predstaviť Zmŕtvychvstalého Pána, ktorý nás volá vyjsť z našich temnôt a my sa vydávame na cestu smerom k nemu, ktorý je Svetlom. A Pôst je cestou k zmŕtvychvstalému Ježišovi, je obdobím pokánia, aj umŕtvoania, avšak nie samoučelného, ale zameraného na to, aby sme vstali z mŕtvyx s Kristom, obnovili našu krstnú identitu, čiže znova sa narodili „zhora“, z lásky Boha (porov. Jn 3,3). Preto je Pôstne obdobie svojou prirodzenosťou časom nádeje.

Aby sme lepšie pochopili, čo to znamená, musíme si to spojiť so základnou skúsenosťou exodu Izraelitov z Egypta, prerozprávanou v Biblia rovnomennej knihou: Exodus. Východiskovým bodom je otrocký stav v Egypte, útlak, nútene práce. Avšak Pán nezabudol na svoj ľud a na svoj prísľub: povoláva Mojžíša a silným rameňom necháva Izraelitov vyjsť z Egypta a viedie ich cez púšť smerom k Zemi slobody.

Počas tejto cesty z otroctva ku slobode Pán dáva Izraelitom zákon, aby ich naučil milovať jeho, jediného Pána a milovať sa medzi sebou navzájom ako bratia. Písmo ukazuje, že exodus je dlhý a plný súženia: symbolicky trvá 40 rokov, čiže dobu života jednej generácie. Generácie, ktorá je tvárou v tvár skúškam na ceste vždy pokúšaná oplakávať Egypt a vrátiť sa späť. Aj my všetci poznáme pokušenie vrátiť sa späť, poznáme to všetci.

Avšak Pán zostáva verný a ten úbohy ľud vedený Mojžíšom prichádza k Zasľúbenej zemi. Celá táto cesta je uskutočnená v nádeji: v nádeji na dosiahnutie zeme a práve v tomto zmysle je „exodom“, vyjdením z otroctva ku slobode. A týchto 40 dní je aj pre všetkých nás vyjdením z otroctva, z hriechu, ku slobode, ku stretnutiu so Zmŕtvychvstalým Kristom. Každý krok, každá námaha, každá skúška, každý pád a každé nové začatie, všetko má zmysel jedine v rámci plánu spásy Boha, ktorý chce pre svoj ľud život a nie smrť, radosť a nie bolest.

Ježišova Veľká noc je jeho exodom, ktorým nám otvoril cestu, aby sme dosiahli plný, večný a blažený život. Pre to, aby otvoril túto cestu, tento prechod, Ježiš sa musel vzdať svojej slávy, pokoriť sa, stať sa poslušným až na smrť, a to na smrť na kríži. Otvoríť nám cestu k večnému životu ho stalo všetku jeho krv a vďaka nemu sme zachránení od otroctva hriechu.

Avšak toto neznamená, že on všetko urobil a my tak nemusíme urobiť nič, že on prešiel krížom, a my „pójdem do raja na koči“. Nie je to tak. Naša spása je istotne jeho darom, avšak keďže je príbehom lásky, žiada si naše „áno“ a našu účast na jeho láske, ako nám ukazuje naša Matka Mária a po nej všetci svätí.

Veľký pôst žije z tejto dynamiky: Kristus nás so svojím exodom predchádza a my prechádzame púšťou vďaka nemu a nasledujúc ho. On je pre nás pokúšaný a pre nás zvíťazil nad Pokušiteľom, ale aj my musíme spolu s ním čeliť pokušeniam a prekonávať ich. On nám dáva živú vodu svojho Ducha, našou úlohou je načriť do jej žriedla a piť, vo sviatostiach, v modlitbe, v adorácii. On je svetlom víťaziacim nad temnotami, a od nás sa žiada živiť plamienok, ktorý nám bol zverený v deň nášho krstu.

V tomto zmysle je Pôstne obdobie «sviatostným znakom nášho obrátenia» (Rímsky misál, Modlitba dňa 1. pôstnej nedele). Ten, kto je na ceste Pôstu, je vždy na ceste obrátenia. Pôstne obdobie je sviatostným znakom našej cesty z otroctva ku slobode, ktorú je vždy treba obnovovať. Je to istotne náročná cesta, ako je aj správne, lebo láska je náročná, avšak je to cesta plná nádeje.

Ba povedal by som ešte viac: pôstny exodus je cestou, na ktorej sa samotná nádej formuje. Námaha prejsť púšťou – všetky tie skúšky, pokušenia, ilúzie, fatamorgány... –, toto všetko slúži pre sformovanie mocnej, pevnej nádeje, podľa vzoru nádeje Panny Márie, ktorá uprostred temnôt utrpenia a smrti svojho Syna aj nadálej verila a dúfala v jeho zmŕtvychvstanie, vo víťazstvo Božej lásky.

So srdcom otvoreným pre tento horizont vstúpme dnes do Pôstneho obdobia. Cítiac sa ako súčasť svätého Božieho ľudu začnime túto cestu nádeje s radosťou.

(vaticannews)

OZNAMY:

- Upratovanie: Kapecová 130, Uhrinová 135, Verešpejová 136, Uličná 138

- **Sviatost' pokánia** – môžete prijať pol hodiny pred sv. omšou alebo po sv. omši, okrem nedele a sviatkov. Je prejavom našej kajúcnosti s ktorým chceme začať Pôst. Sv. spoved' sa vyžaduje aj k získaniu odpustkov, ktoré nám ponúka Pôstne obdobie. - Vyspovedajme sa po ťažných pred sv. pôstom. - **Obdobie Veľkého Pôstu** – Popolcová streda je začiatkom obdobia Veľkého pôstu a začiatkom prípravy na slávenie veľkonočných sviatkov. - **Pôstna disciplína Katolíckej cirkvi**: - **Popolcová streda** je dňom prísnego pôstu, čo znamená iba 3x na deň jest', z toho raz dosýta a vylúčiť mäsity pokrm. Príkaz pôstu viaže každého kresťana katolíka vo svedomí pod tažkým hriechom od 18. do 60.r. života. V tento deň nemožno nahradíť pôst iným skutkom pokánia! - Od 14. r. života viaže iba povinnosť zdržanlivosti od mäsitého pokrmu. Ale aj mladších treba privykať podľa možnosti zachovať pôst. - **Každý piatok v roku** – nielen počas Pôstneho obdobia – je v Cirkvi dňom pokánia. Teda sme povinní vykonáť jeden z nasledujúcich kajúcich skutkov:

- a) zdržanlivosť od mäsitého pokrmu
- b) účasť na sv. omši
- c) bolestný ruženec
- d) krízová cesta

Čokoľvek z týchto skutkov si možno vybrať, ale nejakým z nich máme zachovávať piatky počas celého roka, ak naň nepripadne slávnosť. Aj nezachovanie tohto cirkevného prikázania nás viaže pod hriechom.

Pobožnosť Krízovej cesty – Počas Pôstneho obdobia sa ju budeme modlievať v piatky a nedele. Je obdarená možnosťou získať úplné odpustky. Môžeme ich obetovať za seba alebo za duše v očistci. Odpustky možno získať iba v stave milosti posväčujúcej. Kto sa potrebuje vyspovedať, má možnosť počas týždňa.

Pôstny čas – je čas ticha a zamýšľania sa nad sebou, časom konania kajúcich skutkov. Poradíme sa so spovedníkom, ako najosoznejsie pre svoju dušu môžeme prežiť tento svätý čas. Nezabudnime, že v období Veľkého Pôstu sa nezúčastňujeme zábav a vyhýbame sa každej forme hluku, aby sme tichom, modlitbou a Božou prítomnosťou pripravili svoju dušu na pokánie.

Zbierka /Ofera – Na budúcu nedelu je **jarná ofera na katolícku charitu**. Touto zbierkou na prahu Pôstneho obdobia vykonajme skutok milosrdenstva voči biednym ako znak pokánia za naše hriechy. Dat' almužnu spolu so zanechaním hriechného života je jedna z foriem odčinenia hriechov. Pán Boh zaplať za vaše milodary.

- Od utorka 13.2. začína novéna k sv. Šarbelovi, streda 14.2. Popolcová streda, začína pôstne obdobie, v tento deň prísný pôst, v piatky modlíme sa krízovú cestu a aj v nedele.

- V týždni po prvej pôstnej nedeli sú jarné kántrové dni. - Modlitbové stretnutie s pomazaním oleja sv. Charbela bude **22. februára 2024!**